

גנזי המלך

ארבע נופות

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת

307

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-677779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

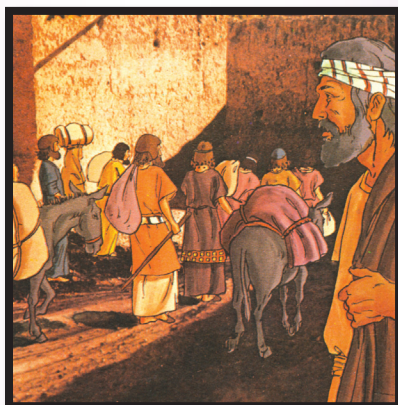
"וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִים נְשִׂאֵי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד אֲנָשֵׁי שֵׁם"

חיפוש האמת כיצד?

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

עם חברו, טוען ואומר שכונתו לשם שמים. ובמה יבחן האדם אם כונתו באמת לשם שמים?

נתבונן נא; שנים רבות נחלקו בית הלל ובית שמאי, הללו אוסרין והללו מתירין, הללו מחיבין והללו מזכין, הללו פוסלין והללו מכשירין, אלו אומרים: הלכה כמותנו. ואלו אומרים: הלכה כמותנו ('ערובין' יג). והרי גם אב ובנו, הרב ותלמידו שעוסקין בתורה **'נעשים אויבים זה את זה'**, מתוך שמקשים זה לזה ואין זה מקבל דברי זה ('קדושין' ל:). וב'ירושלמי' איתא: **'תלמידי ב"ש עמדו להם מלמטה והיו הורגין בתלמידי ב"ה. תני; ששה מהן עלו והשאר עמדו עליהם בחרבות וברמחים'** ('ירושלמי' 'שבת' ט). כ"כ מסרו נפשם כדי להעמיד את האמת, כ"כ היתה המחלוקת.

אביו! אהבה מסוג זה היא אהבה **'שאינה תלויה בדבר'**.

אולם התנא מוסיף ללמד אותנו את ההבדל בין מחלוקת אם היא לשם שמים, או אינה לשם שמים; ומביא לדוגמא של מחלוקת לשם שמים: **'מחלוקת הלל ושמאי'** ושלא לשם שמים **'מחלוקת קרח וכל עדתו'** ובודאי גם זה מביא התנא שעלינו ללמוד מכאן הליכות חיים. ויש להבין הרי כל אדם כאשר הוא במחלוקת

'כל אהבה שהיא תלויה בדבר, בטל דבר, בטלה אהבה. ושאינה תלויה בדבר, אינה בטלה לעולם. איזו היא אהבה תלויה בדבר? זו אהבת אמנון ותמר. ושאינה תלויה בדבר? זו אהבת דויד ויהונתן;

כל מחלוקת שהיא לשם שמים, סופה להתקיים. ושאינה לשם שמים, אין סופה להתקיים. איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים? זו מחלוקת הלל ושמאי. ושאינה לשם שמים? זו מחלוקת קרח וכל עדתו' ('אבות' ה).

בכל אהבה יש מקום עיון אם היא בגדר **'אהבה תלויה בדבר'** או **'שאינה תלויה בדבר'**. ונתן לנו התנא דוגמא חיה ומאלפת ולפיה יכול כל אחד לשפוט בעצמו וימצא בקלות, אם באהבה לזולתו מעורבת סיבה גשמית, כגון: תאוה, כבוד, או ממון, הרי היא **'אהבה תלויה בדבר'**. ואם היא כמו אהבת יונתן לדוד, שיהונתן היה ראוי לעמוד במקום אביו למלוך על ישראל ודוד עומד למנוע ממנו כתר המלוכה ואעפ"כ נפשו קשורה בנפש דוד בקשר אמיץ ולא זו בלבד שלא נתקנא בו, אלא אף הצילו מיד

לעומת זה אמרו: **'אף על פי שנחלקו בית שמאי ובית הלל; בצרות. באחיות. בגט ישן. לא נמנעו מלעשות טהרות אלו על גבי אלו ולא נמנעו מלישא נשים אלו באלו. ללמדך; שחיבה ורעות נוהגים זה בזה. לקיים מה שנאמר: 'הַאֲמַת נְהַשְׁלוּם**

המשך בעמ' 2 <<<

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א השבוע בחולון

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

אָקְבּוּ ('זכריה' ה) ('יבמות' יד): מאחר שהכל היה בטוהר הלב ורק את האמת בקשו, באו מתוך זה לידי שלום ואהבה ואינם זזים משם עד שנעשים אוהבים זה את זה.

וזה לשון המאירי ('אבות' ד יד): 'אפילו אב ובנו, הרב ותלמידו, שאין דרכם להתקנא זה בזה, כל שהם עוסקים בתורה, נעשים אויבים זה לזה. שגדר האהבה הוא שיווי הרצון. וכל שאין הסכמה אחת, אין כאן אהבה. מ"מ, אחר שאין מחלוקתם לכונת נצות, אלא ששניהם מכוונים להוציא הדבר לאמיתו, אין זיון משם עד שנעשו אוהבים זה לזה, שמסכימים לדעה אחת' עכ"ל. ומתוך שבקשו רק לברר את האמת היו שני הצדדין נדברים תמיד איש את רעהו, שואלים ומשיבים מקשים ומתרצים, מה שיש לכל אחד על דעתו של חברו.

והנה במחלוקתו של קרח, דורשים חז"ל שגם הוא השתמש בהלכה לבסוס טענותיו. וכמ"ש ('בתנחומא' ב): **'קפץ קרח ואמר: "טלית שכולה תכלת, מה היא שתהא פטורה מן הציצית? בית מלא ספרים, מהו שיהא פטור מן המזוזה?"** ומי יגלה לנו את כל הפלפולים שנאמרו בדברים הללו? **שמשי"ר אמר להם: 'חייבים בציצית ומזוזה'** והוא טען שפטורים. אבל נראה נא מה שאמרו חז"ל ('במדבר' רבה' יח): **'כל הדברים האלה, פייס משה לקרח ואין אתה מוצא שהשיבו דבר, לפי שהיה פיקח ברשתו,**

אמר: "אם אני משיבו, יודע אני שהוא חכם גדול. עכשיו יקפחני בדבריו ואני מתרצה לו בעל כרחי. מוטב שלא אזקק לו"'

זהו סוד הדברים. לא ביקש קרח את האמת ומשום כך לא השיב כלום למשה רבנו, משום שחשש שבדאי משה יברר לו את האמת ויהא מוכרח להודות. ולכן נמנע מלהתווכח עם מש"ר. **ומה עשה? "נִקְהַל עֲלֵיהֶם קִרַח אֶת כָּל הָעֵדָה" ('במדבר' טז) הלך בעקיפין. כל הליצנות שהיה 'מתלוצץ על משה ואהרן' ('ילקוט שמעוני' טז) וכל הטענות נגדם, היו שלא בפניהם דוקא. ומכאן הוכחה שלא חיפש ולא רצה את הבירור, אלא, את המחלוקת. ובוזה יאירו לנו דברי התנא: **'אִיזוּ הָיָא מְחֻלְקֵת שְׁהִיא לְשֵׁם שְׁמַיִם? זוּ מְחֻלְקֵת הָלֵל וְשְׁמַאי'.** ששני בעלי הפלוגתא דברו ביניהם והתווכחו בכל החרפות; זה הביא ראיה לשיטתו. וזה הביא ראיה לשיטתו. ומתוך שבקשו להגיע אל האמת זוהי ההוכחה שלשם שמים נתכוונו. אבל אם אחד בורח לו ואינו עומד להתווכח עם הבר פלוגתא שלו וכמו קרח ועדתו שלא נאמר קרח ומשה, כי עם מש"ר לא רצה קרח להתווכח, משום שידע שיהא מוכרח להודות. מכאן ראיה שמחלוקת כזו היא שלא לשם שמים. הרי התנא הביא לנו דוגמא למופת שממנה יכול האדם לברר את מעשיו אם הם לשם שמים. והוא נכון ונפלא בע"ה.**

'וכי מאחר שאלו ואלו "דברי אלקים

קיים" מפני מה זכו ב"ה לקבוע הלכה כמותן? מפני שנוהגין ועלובין היו [פירש"י: 'סבלנין'] ושונין דבריהם ודברי ב"ש. ולא עוד, אלא, שמקדימין דברי ב"ש לדבריהם' (ערובין י"ג): פירש"י: **'כשהיו ב"ש מביאין ראיה לדבריהם מן התורה וב"ה מביאין ראיה ממקרא אחר, היו ב"ה דורשין את המקרא של ב"ש למה בא ולא היה קל בפניהם' יעו"ש.**

כלפי דידן ומצבנו אנו; יש לפעמים שאחד מנצח את חברו בוויכוח, לא בבירורי דברים, אלא ע"י קול רם וצעקה, או ע"י זלזול. או שאומר לו: "הרי הקושיא שלך היא דברי הבל ושטות!" והשני משתק ונסתמך טענותיו. או שאינו משתדל לשמוע ולרדת לדעת חברו, רק אומר דברי עצמו ועומד על דעתו לחזק סברותיו. ומלמדן אותנו חז"ל; כי בית הלל לא התנהגו ח"ו מאחד מכל אלו.

אדרבה היו נוחין זה לזה. **"דברי תַּכְמִים בְּנִחַת נְשָׁמַעִים"** ('קהלת' ט). ועלובין הם. ולא גרמו ח"ו עלבון לב"ש, אלא שונין דברי ב"ש. **'ולא עוד, אלא שמקדימין דברי ב"ש לדבריהם'** והרי ב"ש 'מחדדי טפיל' ('יבמות' יד). ואם כן, היו חוזרים על כל דברי ב"ש עם כל החידוד שלהם. ואחרי כל זה, הכריעו בית הלל את ההלכה כפי דעתם. וזכו שמן השמים הכריעו את ההלכה כמותם. האלקים ישים חלקנו מאלו שמבקשים את האמת ומודים על האמת. ■ ('הגיוני מוסר').

טיול לקברי הצדיקים בצפון

זכאי
"כח כפלים" חינום!
"חי כפלים" 50% הנחה

עם הרב אמנון יצחק שליט"א

ביום שלישי ב' אב 13/07/10

יציאה מנקודות האיסוף בשעה 7:30 בדיוק! הישיבה בהפרדה מלאה!

ההרשמה במשרדי 'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק 03-6777779

לאזור כפר סבא, הרצליה, רעננה והסביבה - סימה 050-9558033 077-4403314

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א השבוע בחולון

דברי הלכה

מלאכת בורר

ההלכות שלפנינו מבוססות עפ"י השו"ע וה'משנה ברורה'

שתלויים בו משום בורר, אלא רק לאלתר. **6.** גרעינים שנמצאים בפרי, בזמן האכילה מותר להוציאם. ויש אוסרים. ויש מקילים ע"י ניעור הפרי והגרעינים יפלו, כגון: אבטיח. **7.** ביצים שבמים וכן חתיכות בשר במרק אין בזה בורר כיון שניכרים בהבדלם בצורה בולטת. וכן מלפפונים חמוצים ברוטב, מותר. ■

3. מים, או משקה שאינו נקי, כגון: שיש בו תולעים, מותר לשתות ע"י בד שמניח בכוס וכך שותה, שבשעת שתיה, אין זו מלאכה. **4.** אם שופך המרק מהסיר ונשאר פסולת בסיר יש להזהר שישאר קצת מרק בסיר שלא יחשב בורר. אך אם רוצה לשתות המרק לאלתר, מותר ולא חשיב בורר בכלי. **5.** אין להסיר הענבים שבאשכול מהענף

1. כשאוכל עוף עם עצמות, יזהר לאכול העוף ולהניח העצמות ולא להוציא את העצם מהעוף. ובפרט כשבעצם אין שום בשר. ואם קשה לו, אז כשמוציא את העצם ימצוץ את העצם. **2.** כשאוכל עוף עם עור, או דגים עם עור, מותר להסיר את העור כיון שהרבה בנ"א אוכלים את הבשר יחד עם העור והוי ליה מין אחד.

שו"ת

הליכות עולם

ההלכות באדיבות 'הליכות עולם' מהרה"ג הרב רם כהן שליט"א

הבינה שלא תוכל לסיים את טאטוא הבית, רצתה לפחות לאסוף את האשפה עם המברשת בלי המקל. בעלה שראה את מעשיה אמר לה שתחכה עד שיברר אם דבר זה מותר. **אכן, מה הדין ומדוע?**

תשובה: אסור. דחיישינן שמא יתקע ולכך הוי מוקצה. **כתב השו"ע:** 'כירה שנשמטה אפילו אחת מירכותיה אסור לטלטלה'. והוספה הרמ"א: 'וכן ספסל ארוך שנשמט א' מרגליה וכ"ש שתיים, דאסור לטלטלה ולהניחה על ספסל אחרת ולישב עליה, אפילו נשברה מבועו"י, אלא אם כן ישב עליה כך פעם אחת קודם שבת'. וכתב המשנ"ב: 'והטעם דגזרינן; שמא יתקע הרגל לשם בחזקה לחברה וחייב משום מכה בפטיש, או משום בנין, לאיזה פוסקים'. (שח טז בשו"ע ורמ"א. משנ"ב ס"ק סח). ■

ע"י ככר, או תינוק. וכתב המשנ"ב: 'לאו דוקא ככר, הוא הדין אם נתן שאר חפץ המותר בתוכה. והנה דעה זו היא דעת הרא"ש. אבל הרבה מהראשונים חולקים ע"ז וס"ל דלא התירו ככר ותינוק אלא למת בלבד לטלטלו על ידיהם, אבל לא בשאר דבר מוקצה, אף שהוא כלי. וכן הכריעו הרבה אחרונים'. וכתב בשע"צ: 'ומ"מ כתב בהגר"ז: דבהפסד מרובה, יש להקל'. (שח ה, משנ"ב ס"ק כו שעה"צ ס"ק כד).

טאטוא הבית עם מברשת מטאטא שנשמט מקלו
2. אחרי סעודת השבת בבית משפחת לוי, החלה גברת לויין לטאטא את הרצפה. אחרי מספר דקות נשמטה מברשת המטאטא מהמקל ולא היתה אפשרות להמשיך ולטאטא בצורה כזאת. כיון שגברת לויין

טלטול כלי שמלאכתו לאיסור במקום הפסד

1. ילדיו של צבי שיחקו ביום ששי במרפסת הפתוחה בביתם וכשסיימו לשחק השאירו במרפסת את כל המשחקים. בשבת בצהריים החל לפתע לרדת גשם ונזכרו כי המשחקים נשארו במרפסת ויכולים להתקלקל מהגשם. הם מיהרו להכניס את המשחקים הביתה חוץ מהתוף החדש שהיה מלאכתו לאיסור. צבי ניסה למצוא פתרון כיצד יוכל להכניס את התוף בהיתר ולבסוף עלה בדעתו רעיון. הוא ישים על התוף פרוסת עוגה ואגב העוגה יכניס את התוף. **מה הדין בזה ומדוע?**

תשובה: אסור. ורק בהפסד מרובה אפשר להקל. **כתב השו"ע:** 'יש מתירים לטלטל כלי שמלאכתו לאיסור, אפילו מחמה לצל,

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א השבוע בחולון

פרשת 'קרח'

"אתה והם ואהרן"

סופי תיבות המן

הציל מספר "קֶהֱל", שהיו צריכים למות עוד מספר קהל אנשים ובמה שרץ ונתן את הקטורת, הציל אותם ונשארו בחיים.

"וְהִנֵּה פָּרַח מִטֶּה אֶהָרֵן לְבֵית לֵוִי וַיֵּצֵא פָּרַח וַיֵּצֵא צִיִּץ וַיִּגְמַל שְׂקָדִים" (יז כג)

כתב רבנו בחיי: מה שגמל שקדים ולא פרי אחר, שהוא פרי מכובד וממהר לצאת משנה לשנה יותר משאר פירות. מפני זה נקראו "שְׂקָדִים" מלשון שקידה. כמ"ש (ירמיה' א'): **"כִּי שָׂקַד אֲנִי עַל דְּבָרֵי לְעֲשׂוֹתוֹ"**. והפרי הזה מר מתחלתו. וכן לשון זה של שקדים נזכר על מדת הדין לעולם: **"וַיִּגְמַל שְׂקָדִים"** "מִקֵּל שָׂקַד אֲנִי רֵאָה". כלומר: ענף עם השקדים שבו שהם מרים, רמז על פורענות ועל מרירות מדת הדין המתוחה בחרבן בהמ"ק ע"י נבוכדנצר. **שכן אמר ג"כ (שם): "סִיר נְפוּחַ אֲנִי רֵאָה וּפְנִיּוֹ מִפְּנֵי צְפוּנָה"**. וכן כתוב מפורש (דניאל' ט'): **"וַיִּשְׂקַד ה' עַל הַקְּרָעָה"**. וא"כ המטה הזה שגמל שקדים, מתוך שם הפרי ומהירותו וטעמו אנו למדין; שכל המערער על הכהונה הקב"ה ממהר להפרע ממנו ומותח כנגדו מדת הדין. כמו שמצינו בעזיהו המלך ששלח ידו להקטיר קטרת במקום כהן וכתוב בו (דברי הימים' ב כו): **"וַהֲצַרְעֵת זָרְקָה בְּמַחְצוֹ"**.

"וְהָיָה לְךָ תְּרוּמַת מִתְּנָם" (יח יא)

כתב רבנו אפרים: למעלה נאמר: **"וְהָיָה לְךָ"**, הרי שנאמר במתנות הכהונה פעמים תיבת **"וְהָיָה"**, שהם בגימטריא: **כ"ג**, לרמז על עשרים וארבעה מתנות כהונה שניתנו להם.

פְּרָגַע", היינו: על אנשי התרומה. וידוע מה שאמרו חכמים שג' מיני תרומות יש; **'עֵין יָפָה, אֶחָד מֵאַרְבָּעִים... וְהַבִּינּוֹנִית, אֶחָד מִחֲמִשִּׁים. וְהַקְּרָעָה, אֶחָד מִשְׁשִׁים'** (תרומות' ד). ופה שהיה עידן ריתחא, נדונו באחד מארבעים.

והנה מספר בני ישראל היו שש מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים (כמבואר 'במדבר' א מו). **ועתה צא וחשוב מספר א' מארבעים:** מכל אלף יוצא עשרים וחמש, יעלו יחד **לשש מאות אלף סך:** חמשה עשר אלף. **ולשלושת אלפים סך:** חמשה ושבעים. **ולחמש מאות וחמשים, סך:** שלשה עשר ועוד ג' רבעים. **ובסך הכל עולה לסך: חמשה עשר אלף ושמונים ושמונה וג' רבעים.** והנה האיש של הג' רבעים יש לו עוד רבע שצריך לחיות. **ואיתא בחז"ל ב'שבת' (לב): 'אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף'**. ואף אם יש תשעה ותשעים וכו' באותו מלאך לחובה וא' לזכות ניצול. מכ"ש אם יש בו רבע. וא"כ **החשבון צ"ל:** סך חמשה עשר אלף ושמונה **ושמונים** שהיו צריכים למות כפי חשבון התרומה.

ועתה מספר החשבון שהיו מתים במגפה: **"אַרְבָּעָה עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלְּבַד הַמֵּתִים עַל דְּבַר קִרְחָה"**. והיינו: שגם אותם צריך לחשוב לחשבון התרומה והמה היו מאתים וחמשים איש. **בס"ה:** י"ד אלפים וט' מאות וחמשים. וחשוב ג"כ קרח ודתן ואבירם **ונמצא בס"ה:** י"ד אלפים וט' מאות וחמשים ושלושה איש שמתו. נמצא שחסר עוד מזה המספר עד המספר תרומה שהיו צריכים למות, ט"ו אלף ושמונה ושמונים, סך קל"ה אנשים שניצולו והוא מספר: **"קֶהֱל"**. וזהו שהציל אהרן בקטורת שנתן ויכפר על העם. וזהו **מש"כ:** **"וַיִּקְרַץ אֶל תּוֹךְ הַקְּהֵל... וַיִּתֵּן אֶת הַקְּטֹרֶת וַיִּכַּפֵּר עַל הָעָם"**. היינו: שבקטורת

פנינים לפרשה

"אתה והם ואהרן" (טז טז)

סופי התיבות הללו - המן, כתב רבנו אפרים: שבא לרמז כי המן וקורח שוים במחלוקתם, זה נלחם עם משה שהיה גדול הדור. וזה נלחם עם מרדכי שהיה גדול הדור. זה מת בירידה לתוך האדמה. וזה מת בעליה שתלאוהו על העץ למעלה מן האדמה.

"ה'רמו מתוך העדה הזאת" (יז י)

מובא בשם המהרי"ל דיסקין זצ"ל, להעיר בזה כמה הערות: **א.** לעיל (טז כא) כתוב: **"הַפְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת"** ולמה כאן כתוב: **"ה'רמו"? ב.** פה כתוב: **"הָעֵדָה"** וכן בפסוק הבא: **"וַיִּשִׁים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ מִתְּהָה אֶל הָעֵדָה"** ואילו אח"כ כתוב: **"וַיִּקְרַץ אֶל תּוֹךְ הַקְּהֵל"** למה לא כתוב בו ג"כ לשון: **"הָעֵדָה"? ג.** מדוע סיים הכתוב: **"וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בְּמַגְפָּה... מִלְּבַד הַמֵּתִים עַל דְּבַר קִרְחָה"** (במדבר' יז). הרי, מתי קרח היו כבר מאתמול? **כדכתיב: 'וַיִּלְנְנוּ כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּתְחַרְתָּ"**.

אלא הביאור: דבאמת הגזירה היתה אתמול. כמו שכתוב: **"הַפְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְנֹאכְלָה אֹתָם פְּרָגַע"** היינו: לכל העדה ח"ו. אלא שמשה ואהרן בתפילתם שנפלו על פניהם **ואמרו: "הָאִישׁ אֶחָד יִקְטֹא וְעַל כָּל הָעֵדָה תִּקְרָף"**? בטלו את הגזירה ההיא. ועתה שחזרו והתלוננו, נתחדשה הגזירה שיקחו מהם איזו תרומה. וזהו לשון: **"ה'רמו"**. ור"ל: שיקחו מהם כמו תרומה. **"וְנֹאכְלָה אֹתָם"**

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א השבוע בחולון

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

לנְטָרִים אֶת פְּרִיּוֹ" (שיר השירים' ח).
ועיין ברש"י סוף 'שיר השירים' שהוא
החומש מ"אֶלֶף לָהּ שְׁלֵמָה" ונוטלים
הנוטרים מאתים שכר שמירה. וכך
גם כן הלויים חלף עבודתם מקבלים
■ תוספת חומש.

ביאר בזה רבנו ה'חתם סופר',
די"ל: דהנה כל שבט קיבל אחד מחלק
י"ב שבארץ ישראל. וללוי אחד מעשר.
נמצא שהלוי מרויח חומש על חלקו
המגיעו. זה החומש הוא שכר השמירה
באהל מועד. דמצינו: "וּמֵאֵתֵיךְ

"כִּי שָׂכָר הוּא לָכֵם חֶלֶף עֲבַדְתֶּם
בְּאֶהֱל מוֹעֵד" (יח לא)

והנה לעיל (כד) משמע חלף
נחלתכם בא"י לכן הם מקבלים
המעשר.

הרצאותי הקרובות לפני המלחמה של

הרב אמנון יצחק שליט"א

היכל התרבות שדרות ויצמן 80
ביום ראשון א' תמוז 13/06/10

כניסה 10 ש"ח

השערים יפתחו ב' 20:30

אור
עקיבא

מתנ"ס גבעת זאב התאגוד 6
ביום שני ב' תמוז 14/06/10

כניסה 10 ש"ח

השערים יפתחו ב' 20:30

גבעת
זאב

מרכז דוהל התקווה 76
ביום רביעי ד' תמוז 16/06/10

כניסה 10 ש"ח

השערים יפתחו ב' 20:30

חל אביב

ההרצאות מאובטחות

כל הזכויות שמורות לארגון "שופר"

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.NET

פרויקט חברותות 'שופר'

המעוניינים להישמע לקריאת גדולי הדור הגאונים;

מרן הגאון יוסף אלישיב שליט"א

ומרן הגאון אהרן לייב שטינמן שליט"א

ללמד בחברותות בכל רחבי הארץ, איש איש במקומו, או המעוניינים ללמוד, נא לצלצל ל'שופר': 03-6777779

דרושים מתנדבים לשדך בין האברכים ללומדים בשעות אחר הצהריים - ערב

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א השבוע בעכו

שו"ת חברותא

פדיון הבן במי שלא נימול עדין מחמת חולי איזו קודמת?

מערכת חברותא

מיוחד 5 'גנזי המלך'

שאלה: תינוק בכור, שחלה ועדין לא נימול והגיע יום ל"א אחר לידתו - האם יש לקיים את מצות פדיון הבן בזמנה, אע"פ שעדין לא נימול? או שיש להמתין עד שיהיה בריא וימול ואח"כ יפדוהו?

תשובה: כתב בשו"ת 'יביע אומר'

(ו - יו"ד כה): בשו"ת מהראנ"ח (עט) נשאל: אודות תינוק בכור שחלה ונתרפא ביום ל"א ללידתו ובא אביו למולו ולפדותו ביום אחד, איזו מצוה יש להקדים, מילה, או פדיון הבן?

והשיב: לכאורה, היה נראה שיש להקדים מצות הפדיון, לפי שהיא נעשית עתה בעיקר בזמנה ואילו מצות מילה, כבר עבר עיקר זמנה.

וכמו שאם היו לפניו שתי תפלות, אחת של מנחה ואחת של מוספין, שמתפלל מנחה ואח"כ מוסף. ופירשו קצת מן המפרשים, דהיינו טעמא: משום דמנחה תדיר ומוסף אינו תדיר. ועוד: שמנחה [עתה] היא עיקר זמנה.

וכן המתפלל תשלומין, מתפלל תחלה של חובה ואח"כ של תשלומין, שתפלת

החובה היא עיקר זמנה וכמ"ש הרי"ף. אולם נראה, שיש להקדים מצות המילה, משום שהמילה היא אות להכנס בדת וקבלת מלכותו יתברך עליו ואלמלא קבלת הברית וההכנס לבריתו של אברהם אבינו, אין חיוב למצות פדיון כלל. וכדרך שאמרו במדרש (ילוש' שמות' כ): **'קבלו מלכותי'** ואח"כ **'קבלו גזרותי'**. **'שאם מלכותי אינכם מקבלים, גזרותי היאך מקיימין'**. ע"כ.

ומ"מ נראה ברור, דעד כאן לא קאמר מהראנ"ח אלא להקדים מילה לפדיון לשעה קלה, אבל אם עדין התינוק חולה ביום ל"א, אין לעבור על מצות פדיון בזמנה ולהשהותה אשר לא כדת, כדי להקדים מצות מילה. והרי מי שמתו אחיו מחמת מילה, פשיטא שמקיים כל המצוות וכו'.

ותו; הא מילה ופדיון, תרוייהו חיובא רמיא על האב לעשות לבנו. ואף אם עדין לא נתקדש בנו במצות מילה, חייב עכ"פ לפדותו בזמנו, מכיון שחלה עליו מצות פדיון ובידו לקיימה. וקי"ל: **'הביבה מצוה בשעתה'**, כמ"ש ב'פסחים' (סח): שמשום **'מצוה בשעתה, דחינוך לשבת החמורה'**. וכ"פ הרמב"ם (פ"ד מה' מעשה הקרבנות ה"ג).

והגאון יעב"ץ בספר **'מגדל עוז'** (בקונטרס 'ברכות הורי' ג אות טז), הביא דברי הש"ך בשם מהראנ"ח הנ"ל וכתב: ומה שתלה קדימת מילה לפדיון, שאלמלא מילה, אין פדיון. הוא דבר תמוה

מאד בעיני ונפקא מינה חורבא. הגע עצמך, שחלה שנה, או יותר וכי בשביל כך יעכבו הפדיון עד שיתרפא וימול תחלה?! נשתקע הדבר ולא נאמר! ועוד: שיוצא מזה הרס גדול במי שמתו אחיו מחמת מילה, שיחשוב שאין עול תורה ומצוות חלות עליו כ"ז שלא נימול וז"ל להעלות כזאת על הדעת והדבר ידוע לכל, שאין המילה מעכבת בישראל קבלת עול מצוות וכו'.

ושוב ראיתי, שכן פסק ה'צמח צדק' (קכח) והביא ראייה מבכורות שבמדבר, שלא נימולו ואעפ"כ נפדו. וראויים הדברים למי שאמרם, אע"פ שאין צורך להביא עצות מרחוק. עכת"ד.

ולפ"ד מרן החיד"א וסיעתו, אף מהראנ"ח יודה לזה. ולא כתב להקדים המילה לפדיון אלא כשנתרפא ביום ל"א. הא לאו הכי, פשיטא שיפדוהו בזמנו ואח"כ כשיתרפא ימול. ותכל תלונותיו של הגאון יעב"ץ הנ"ל.

[וכן פסקו להלכה בשו"ת 'יהודה יעלה' אסאד חיו"ד - רמד - רסז. ובשו"ת פני מבין חיו"ד רכג. ע"ש].

על כל פנים; לפי דברי האחרונים הסוברים שאם לא פדוהו בזמנו עובר בעשה בכל יום, הא ודאי שנכוננים דברי מרן החיד"א וסיעתו, שכל שאי אפשר למולו ביום ל"א, מפני חוליו, אסור לדחות מצות הפדיון בזמנה, עד שיתרפא מחוליו. ■

שידוכים באמונה
 והמשיך בין שולח
 משרד שידוכים למגזר החרדי והדתי לאומי
חדש!!! אפשרות אישוס אינן
 אישוסכם נציגים וביים כרגבי הארץ
1599-500-811

מבצע מדהים בשופר!
 2 ש"ח = דיסק שמיעה
 10 ש"ח = 3 דיסקים לצפיה
 10 ש"ח = דיסק mp3
 30 ש"ח = ספר 'עולם התשובה'
 ניתן להשיג ב'שופר' רח' מתתיהו 10, בני ברק 03-677779-553

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א השבוע בעכו

האוטובוס שנתקע

מאת הרה"ג מרדכי צביון שליט"א

בטרמפ יכול לתבוע את החברה של האוטובוס שתחזיר לו את דמי הנסיעה, או חלקם, או לא כלום? האם מי שהמשיך באוטובוס השני יכול לומר שיחזירו לו את הכסף, או חלקו, כיון שבדאי אם היה יודע שהאוטובוס יתקע לא היה נוסע, או לכל הפחות לא היה משלם מחיר מלא? והאם גם בזה יש לחלק בין מי ששילם כבר, למי שעדין לא שילם?

מהאנשים עצר אוטובוס אחר והמשיכו עמו בנסיעה לירושלים. ולחלקם ובתוכם ר' שמעון ורעיתו עצר טרמפ ולקח אותם לירושלים.

ויש לעיין בסיפור זה:

האם ר' שמעון חייב לשלם מחיר מלא, או אולי רק חלק על מה שנסע לאותו מקום, או לא כלום? האם מי ששילם כבר ונסע

הרב שמעון ויצמן ורעיתו עלו בבני ברק על אוטובוס קו 402 לנסוע לירושלים, בשעת העליה לאוטובוס היה עומס ליד הנהג ואמר להם שבינתיים יעלו לאוטובוס ואח"כ ישלמו. באמצע הדרך עוד לפני ששילמו לנהג אירע פנצ'ר בגלגל האוטובוס והאוטובוס לא יכל להמשיך בנסיעה. כל הנוסעים ירדו מהאוטובוס במטרה להמשיך לירושלים, לחלק

ההשתתפות בשעור 'השאלה השבועית העולמית' ב'אולפני שופר' פתוח לצבור ביום חמישי בשעה 21:00 בערב בלמוד עם הברותות בישיבות 'אהל יהודה' ניתן לצפות בשדור חי באתר שופר ביום חמישי בשעה 21:00 www.shofar.net

הגלידות שנמסו

תקציר התשובה:

כשהמוכר כבר עמד בפתח חנותו ובא הקונה לקנות ושכח לסגור את דלת המקרר; **לדעת השו"ע: חייב. ולדעת הרמ"א: פטור.** אם הוציא חלק מהגלידות חוץ למקרר, אף שהחזירם למקרר שנשאר פתוח וניזוקו, חייב לכו"ע כמזיק. כשפתח ולא סגר את דלת המקרר בזמן שיש קונים בחנות פטור, דלא נחשב לברי היזיקא.

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א השבוע בעכו

לאור הביקוש האדיר

לחלוקת אנציקלופדיות

בכל רחבי הארץ

הוחלט לכסות את כל

בתי האב בישראל (1,750,000) למעט אומות העולם

ניתן לרכוש מניית זכות בסך \$1000* להשלמת המבצע

כל התורם מנייה מובטח לו

שהוא בן העולם הבא

לפרטים 054-7408531

* שער הדולר לפי 4.2

בע"ה נעשה ונצליח

סוף שבוע ארוך פרשת 'חקת' יתקיים בתאריך ה'-ז' תמוז 17-19/06/2010

מנויי 'כח כפלים' בעלי זכאות מוזמנים לסופ"ש ארוך (חמישי שישי שבת) במלון 'כינר'

עם הרב אמנון יצחק שליט"א ורבנים נוספים...

בהשתתפות:

הרה"ג עזרא מחפוד שליט"א הרה"ג זילברברג שליט"א הרב אורי יצחק שליט"א הרבנית רחל פרוץ תליט"א.

✓ פנסיון מלא ✓ בריכה ✓ ים ✓ חדר כושר וג'קוזי ✓ משחקיה לילדים ✓ ממתקים ✓ עבודות יצירה

בשרים בהכשר הרב 'לנדא' שליט"א שאר המוצרים בהכשר הבד"ץ משגיח צמוד מטעם 'שופר'

מחיר מיוחד לזוג מיום חמישי-מוצ"ש בחדרי גולן

* יש אפשרות ל"תכזינה" לתימנים מיום חמישי... ניתן להצטרף לסופי השבוע הללו גם מי שאינם מנויים בתכנית בתשלום.

הצטרפו גם אתם עוד היום לאלפי המנויים בתכנית סופי השבוע של שופר 'כ"ח כפלים' ותצאו לסופ"ש ששי-שבת חינו וטיול דיסקים גנוי המלך והטבות נוספות חינו ולתכנית החדשה 'מ"ח כפליים' ותצאו לסופ"ש ארוך חמישי-שבת חינו וטיול מלא חינו דיסקים גנוי המלך והטבות נוספות חינו

לפרטים והרשמה 03-6777779 שלוחה 557 בין השעות 09:00-15:30